«Aquest sí que és l'any del Girona»

Jordi Gonzalvo i Miquel Olmo, que aporten la seva experiència a les banquetes al projecte «Futboline», elogien el sistema de Machín i es mostren convençuts de veure l'equip a Primera

«Aquest sí que és l'any del Girona»

A la tercera ha d'anar la vençuda. N'estan convençuts. L'ascens a Primera se li ha escapat al Girona de Machín dues temporades consecutives, però aquesta «els jugadors trauran el fetge per la boca» per defensar els 8 punts d'avantatge que tenen sobre el tercer, el Cadis, a falta de 12 jornades pel final. Un marge «bo» però que no permet «acomodar-se» i que s'ha aconseguit «amb molt de mèrit» utilitzant el famós sistema dels tres centrals patentat per l'entrenador sorià. Jordi Gonzalvo, extècnic del Figueres, Nàstic i el Lleida, i comentarista d'Esport3, i Miquel Olmo, exentrenador del Girona, el Figueres i el Sabadell, han engegat un ambiciós i innovador projecte: un consultori futbolístic virtual per atendre en menys de 24 hores qualsevol consulta que inquieti preparadors o jugadors. Si Machín s'hi adrecés, li destacarien el «compromís» que veuen a la seva plantilla, el fons d'armari i l'ambició que han demostrat. I li recomanarien mantenir la calma, tot i la derrota de diumenge contra el Cadis, per tal d'administrar el bon coixí que encara hi ha.

«Té un mèrit extraordinari aquest 3-4-2-1 imposat per Machín perquè és molt difícil d'aplicar, requereix una despesa física considerable i molta concentració. En les anteriors temporades aquest desgast ha acabat passant factura a final de temporada, a la promoció, i per això tinc clar que aquest any s'han proposat no deixar escapar l'ascens directe», reflexiona Jordi Gonzalvo. Recorda com el tècnic sorià va debutar fa tres anys en un Girona enfonsat a la cua de Segona aplicant el clàssic 4-4-2 o el 4-2-3-1, «fins que va creure que el millor amb els jugadors que tenia era jugar amb tres centrals i carrilers, i la va clavar». Un sistema que «castiga» perquè obliga «a córrer molt» a tots els jugadors, i que té «el seu punt feble a l'esquena dels carrilers», tot i que a Montilivi ha funcionat a la perfecció. Gonzalvo entén que la derrota contra el Cadis «va ser un accident que s'oblida si es guanya a Oviedo», i elogiant el «compromís» que destil·la l'equip, va advertir que en cas de derrota, tampoc valdrà caure en el desencís.

Miquel Olmo, per la seva banda, és dels que pensa que «aquest és l'any del Girona». Vuit punts de coixí a falta de 12 jornades són un bon argument per defensar-ho. «Penso que és difícil que variïn les posicions en els dos primers llocs», destaca, tot i que admet que els partits contra l'Oviedo i el Rayo, que venen ara, li fan més «por» que la doble sortida a Sòria i Tenerife. Olmo, que va seure a la banqueta del Girona a finals de la temporada 2008/09, pensa que «hi ha un equip fiable i una àmplia plantilla, com ho demostra el fet que un dels jugadors top, com és Felipe, aquest curs encara no hagi debutat en lliga». «Machín va venir d'apagafocs i ara és el cap dels bombers», va afegir, per subratllar que «el Girona ja és per mèrits un dels grans de Segona, ha deixat de ser l'equip revelació per estar de forma habitual lluitant a dalt».

Els dos tècnics, a través de Futboline, posen al servei de qualsevol entrenador, jugador, àrbitre, preparador físic o aficionat la seva «experiència»: «a internet es poden trobar d'altres iniciatives similars, però aquesta està avalada amb gent de l'ofici, amb una àmplia trajectòria», defensa Gonzalvo. La gestió del vestidor i les qüestions

tècniques i físiques són les principals fonts de consulta. «No hi ha cap cas igual i donem resposta individualitzada», detalla Miquel Olmo per acabar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/24/aquest-que-lany-del-girona/836388.html?utm_source=rss